

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 551

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 iulie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
304.	— Lege pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice	1-8	din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților..... 9-11
437.	— Decret privind promulgarea Legii pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice.....	8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 239 din 5 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2)		209.	— Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea organismelor pentru evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 și de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul de reglementare a relațiilor dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, pe de o parte, și utilizatorii finali, pe de altă parte.

(2) Prezenta lege instituie reguli privind:

a) serviciul universal;

b) drepturile utilizatorilor finali;

c) obligațiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață;

d) obligațiile furnizorilor de rețele publice de comunicații și ale furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANRC*, asigură promovarea concurenței, precum și protecția drepturilor și intereselor utilizatorilor finali, astfel încât aceștia să obțină un maximum de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *telefon public cu plată* — telefonul pus la dispoziție publicului, plata realizându-se în numerar, prin cărți de

credit sau debit, cartele preplătite, inclusiv cartele utilizabile pe bază de coduri de apelare;

b) *rețea publică de telefonie* — rețeaua de comunicații electronice folosită în vederea furnizării de servicii de telefonie destinate publicului, permițând comunicarea vocală sau altă formă de comunicare, precum fax sau date, între punctele terminale ale rețelei;

c) *serviciu de telefonie destinat publicului* — serviciul destinat publicului, care permite inițierea sau primirea de apeleuri naționale sau internaționale și folosirea serviciilor de urgență prin utilizarea unui număr sau a unor numere stabilite prin planul național de numerotație sau printr-un plan internațional de numerotație telefonică. De asemenea, acesta poate include, după caz, unul sau mai multe dintre următoarele servicii: serviciul de relații cu clienții, serviciul de informații privind abonații, registrele abonaților, telefoane publice cu plată, servicii furnizate în condiții speciale, facilități pentru persoanele cu handicap sau cu nevoi sociale speciale ori servicii nongeografice;

d) *număr geografic* — numărul stabilit conform planului național de numerotație, în cuprinsul căruia una sau mai multe cifre servesc la identificarea din punct de vedere geografic a punctului terminal al rețelei;

e) *număr nongeografic* — numărul stabilit conform planului național de numerotație, care nu este număr geografic; constituie numere nongeografice, printre altele, numerele alocate serviciilor de telefonie mobilă, numerele gratuite și numerele cu tarif special;

f) *punct terminal al rețelei* — punctul fizic la care unui abonat i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, punctul terminal este identificat prin intermediul unei adrese specifice de rețea, care poate fi asociată numărului sau numelui unui abonat;

g) *furnizor de serviciu universal* — furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice desemnat de ANRC să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal.

(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 2 pct. 8, 9, 12 și 13 din Legea nr. 676/2001 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor, cu modificările ulterioare, la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2002 privind funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 398/2002, la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, denumită în continuare *Ordonanța privind accesul*, și la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, denumită în continuare *Ordonanța-cadru*.

CAPITOLUL II

Serviciul universal

Art. 3. — (1) Dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul României de a beneficia de serviciile din sfera serviciului universal, la un anumit nivel de calitate, indiferent de localizarea geografică și la tarife accesibile.

(2) Serviciile incluse în sfera serviciului universal sunt:

a) furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix;

b) serviciul de informații privind abonații și punerea la dispoziție a registrelor abonaților;

c) accesul la telefoanele publice cu plată.

Art. 4. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației stabilește politica și strategia privind implementarea serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității, proporționalității și nediscriminării;

(2) În stabilirea politicii și strategiei, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va acționa în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței, determinate de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, precum și a asigurării protecției interesului public.

(3) Pe baza politicii și strategiei stabilite potrivit alin. (1) și (2), ANRC are obligația să asigure dreptul de acces la serviciul universal pe întreg teritoriul României. În acest scop ANRC va desemna unul sau mai mulți furnizori de serviciu universal care să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României.

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANRC, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și nediscriminării.

(5) Procedura de desemnare trebuie să asigure că furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal se efectuează într-o modalitate eficientă din punct de vedere al costurilor.

Art. 5. — (1) ANRC va lua toate măsurile necesare și va stabili condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul și conectarea la un punct fix la rețele publice de telefonie și de acces la un punct fix la serviciile de telefonie destinate publicului să fie acoperite de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(2) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a) au obligația să rezolve cererile tuturor utilizatorilor finali, într-un termen determinat, în condițiile impuse de ANRC.

(3) Conexiunea furnizată trebuie să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția și de a primi apeleuri telefonice locale, naționale și internaționale, comunicații prin fax și comunicații de date, la o rată de transfer suficientă pentru a permite accesul funcțional la Internet, având în vedere tehnologiile utilizate preponderent de majoritatea abonaților și fezabilitatea tehnologică.

Art. 6. — (1) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b) sunt obligați să pună la dispoziție utilizatorilor finali cel puțin un registru complet al abonaților, în formă tipărită, electronică sau în ambele forme. Registrul trebuie actualizat periodic, cel puțin o dată pe an, iar forma acestuia se aprobă în prealabil de către ANRC.

(2) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b) sunt obligați să pună la dispoziție utilizatorilor finali, inclusiv utilizatorilor de telefoane publice cu plată, cel puțin un serviciu de informații privind abonații.

(3) Registrul abonaților prevăzut la alin. (1) și serviciul de informații privind abonații prevăzut la alin. (2) vor cuprinde numerele de telefon și datele cu caracter personal ale tuturor abonaților la servicii de telefonie destinate publicului, în condițiile prevăzute la art. 14 din Legea nr. 676/2001.

(4) Furnizorii de serviciu universal desemnați să pună la dispoziție utilizatorilor finali registrele abonaților sau serviciile de informații privind abonații, în condițiile alin. (1)–(3), au obligația să prelucreze în mod nediscriminatoriu datele care le-au fost puse la dispoziție de către furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului.

Art. 7. — (1) ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) obligații privind asigurarea unui număr suficient de telefoane publice cu plată, a unei acoperiri geografice corespunzătoare, a accesibilității acestor telefoane pentru persoanele cu handicap și a unui anumit

nivel de calitate a serviciilor, în vederea satisfacerii necesităților rezonabile ale utilizatorilor finali.

(2) ANRC poate să nu impună obligațiile prevăzute la alin. (1) cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, în cazul în care consideră că serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) sau alte servicii comparabile sunt larg accesibile. În luarea acestei măsuri ANRC va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 50 din Ordonanța-cadru.

(3) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) au obligația să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi nici un mijloc de plată, apeluri de urgență de la telefoanele publice cu plată, folosind numărul unic pentru apeluri de urgență sau alte numere telefonice naționale pentru anunțarea urgențelor.

Art. 8. — ANRC va impune furnizorilor de serviciu universal, dacă este cazul, obligația de a lua măsuri specifice pentru a asigura că persoanele cu handicap beneficiază de serviciile din sfera serviciului universal în condiții similare cu cele oferite celorlalți utilizatori finali.

Art. 9. — (1) ANRC monitorizează evoluția și nivelul tarifelor serviciilor din sfera serviciului universal, prestate de furnizorii de serviciu universal, în special în legătură cu nivelul general al prețurilor și al veniturilor consumatorilor.

(2) ANRC poate obliga furnizorii de serviciu universal să aplice tarife comune, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice, sau să respecte anumite plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor.

(3) ANRC poate obliga furnizorii de serviciu universal să ofere consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, în scopul asigurării posibilității persoanelor cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale de a beneficia de serviciile de telefonie destinate publicului. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate stabili categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite.

(4) Condițiile în care utilizatorii finali beneficiază de tarifele prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de serviciu universal cărora li s-a impus obligația de a practica asemenea tarife.

(5) ANRC poate impune modificarea sau renunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru.

Art. 10. — (1) Furnizorii de serviciu universal nu pot impune abonaților obligații privind plata unor servicii suplimentare față de cele din sfera serviciului universal pe care au obligația să le presteze sau a unor facilități suplimentare față de cele prevăzute la art. 8 sau la art. 9 alin. (3), decât dacă sunt necesare furnizării acelor servicii din sfera serviciului universal sau a acelor facilități.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care serviciile sau facilitățile suplimentare au fost solicitate în mod expres de către abonați.

(3) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să asigure, la cerere, următoarele facilități, astfel încât abonații să poată monitoriza și controla cheltuielile ocazionate de plata tarifelor serviciilor din sfera serviciului universal și să evite deconectarea nejustificată:

- a) facturarea detaliată;
- b) restricționarea selectivă, gratuită, a inițierii de apeluri de un anumit tip sau către anumite tipuri de numere;
- c) modalități de plată în avans;
- d) plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de telefonie.

(4) ANRC poate stabili, cu respectarea prevederilor art. 10 din Legea nr. 676/2001, informațiile minime pe care

trebuie să le conțină factura detaliată care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal în mod gratuit.

(5) Acolo unde este cazul, abonaților le pot fi oferite informații suplimentare față de cele prevăzute la alin. (3), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANRC. Apelurile gratuite inițiate de către abonat, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată.

(6) ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti în avans tariful de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului.

(7) ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti eșalonat tariful de conectare la rețeaua publică de telefonie.

(8) ANRC aprobă măsurile specifice pe care furnizorii de serviciu universal le pot lua în cazul neplății facturii telefonice pentru utilizarea la un punct fix a rețelei publice de telefonie. Aceste măsuri se publică, trebuie să fie proporționale și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(9) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, măsurile prevăzute la alin. (8) trebuie să asigure că orice suspendare a furnizării serviciului este limitată la serviciul în cauză. Fac excepție cazurile de fraudă, de întârzieri repetate ale plății sau de persistență în neplata facturii telefonice.

(10) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate stabili anumite categorii de persoane care, datorită veniturilor reduse sau nevoilor sociale speciale, necesită o protecție suplimentară. În acest caz ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi acestor persoane următoarele facilități, aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice, facilități care vor fi prevăzute expres în contractele încheiate cu utilizatorii finali care fac parte din aceste categorii:

- a) sumele datorate de abonat să nu fie purtătoare de dobânzi, majorări sau penalități;
- b) deconectarea de la rețeaua publică de telefonie să nu aibă loc mai devreme de expirarea termenului stabilit în prealabil de ANRC, calculat de la suspendarea furnizării serviciului;
- c) pe toată durata cât serviciul este suspendat, abonatul să poată iniția sau primi apeluri care nu presupun nici o plată din partea sa și să nu datoreze furnizorului nici un fel de tarife;
- d) reluarea furnizării serviciului, indiferent dacă se realizează după suspendare sau după deconectare, să se facă în mod gratuit, după achitarea de către abonat a facturii a cărei neplată a atras suspendarea.

(11) În toate cazurile suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de telefonie destinat publicului, în caz de neplată a facturii telefonice, se va realiza doar în urma notificării abonatului de către furnizor. Deconectarea de la rețeaua publică de telefonie nu va avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nici o plată de către abonat.

(12) ANRC poate impune tuturor furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice obligația de a lua măsurile prevăzute la alin. (8), (9), (10) sau (11).

(13) ANRC poate reține obligațiile prevăzute la alin. (4), (6), (7) sau (10), în cazul în care consideră că interesele consumatorilor sunt protejate și fără intervenția sa.

Art. 11. — (1) ANRC stabilește parametrii de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal și metodele de evaluare a respectării acestora.

(2) ANRC poate stabili parametri de calitate suplimentari pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal către persoanele cu handicap.

(3) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să transmită ANRC și să publice informații corespunzătoare și

actualizate privind modul de respectare a parametrilor de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze.

(4) ANRC stabilește conținutul, forma și modul de transmitere și publicare a informațiilor prevăzute la alin. (3), pentru ca utilizatorii finali să beneficieze de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

(5) ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal îndeplinirea anumitor obiective de performanță privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze. În stabilirea acestor obiective ANRC va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 50 din Ordonanța-cadru.

(6) ANRC va monitoriza îndeplinirea de către furnizorii de serviciu universal a obiectivelor prevăzute la alin. (5). În acest sens ANRC poate dispune verificarea datelor privind realizarea obiectivelor de performanță printr-un audit independent, pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal în cauză, pentru a asigura exactitatea și comparabilitatea datelor furnizate de către acesta.

Art. 12. — (1) În cazul în care estimează că furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal în condițiile art. 5—11 ar putea constitui o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, ANRC va determina costul net al furnizării acestor servicii.

(2) În acest scop ANRC poate recurge la următoarele metode:

a) calcularea costului net pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, în conformitate cu procedura stabilită de ANRC, luând în considerare toate beneficiile comerciale ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze;

b) utilizarea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal.

(3) Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, conform prevederilor alin. (2) lit. a), vor fi verificate de către ANRC sau de către un auditor independent, auditul fiind aprobat de ANRC. Rezultatele calculării costului și concluziile auditului vor fi puse la dispoziție publicului de către ANRC.

Art. 13. — (1) În cazul în care constată, pe baza determinării costului net în conformitate cu prevederile art. 12, că prestarea serviciilor din sfera serviciului universal reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal, ANRC va decide, la cererea furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net astfel determinat.

(2) ANRC va determina mecanismul de compensare a costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității. În acest scop ANRC va stabili furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care au obligația să contribuie la compensare, cuantumul contribuțiilor datorate, modalitatea și termenul de plată, precum și orice alte elemente necesare în vederea funcționării acestui mecanism.

Art. 14. — (1) ANRC va face public mecanismul de compensare a costului net stabilit în conformitate cu prevederile art. 13.

(2) În cazul în care s-a realizat compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, ANRC va publica un raport anual privind acest cost, contribuțiile efectuate de către furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice stabiliți potrivit art. 13 alin. (2), precum și avantajele comerciale care au putut fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze.

CAPITOLUL III

Obligații impuse furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață

Art. 15. — (1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Regulamentului privind efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, elaborat în temeiul art. 32 din Ordonanța-cadru, ANRC stabilește că pe o anumită piață la nivelul furnizării serviciilor cu amănuntul nu există concurență efectivă, iar obligațiile impuse în conformitate cu prevederile art. 8 din Ordonanța privind accesul sau cu cele prevăzute la art. 18 din prezenta lege nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 45 din Ordonanța-cadru, ANRC poate impune furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice care au putere semnificativă pe piață respectivă, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la alin. (2), în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali și al promovării unei concurențe efective.

(2) Obligațiile impuse de ANRC pot privi:

a) interzicerea practicării de prețuri excesive în raport cu costurile pe care le implică furnizarea serviciilor;

b) interzicerea practicării de prețuri sub costurile pe care le implică furnizarea serviciilor, care poate avea ca efect limitarea intrării pe piață sau restrângerea concurenței;

c) interzicerea favorizării nejustificate a anumitor utilizatori finali în comparație cu alții;

d) interzicerea condiționării furnizării serviciului de acceptare de către utilizatorii finali a unor prestații suplimentare, fără legătură cu serviciul solicitat.

(3) În acest scop ANRC poate stabili:

a) impunerea unor plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor la furnizarea serviciilor cu amănuntul;

b) măsuri de control al tarifelor individuale;

c) măsuri de orientare a tarifelor către costuri sau către prețurile ori tarifele practicate pe piețe comparabile.

(4) Obligațiile prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie corespunzătoare naturii problemei identificate, proporționale și necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 45 din Ordonanța-cadru.

(5) ANRC va impune acelor furnizori ale căror tarife sunt supuse controlului său obligația de a implementa un sistem de evidențiere contabilă a costurilor, necesar în vederea exercitării controlului. ANRC poate stabili formatul și metodologia contabilă ce vor fi folosite.

(6) Furnizorii menționați la alin. (5) au obligația de a supune spre verificare unui auditor independent modul de implementare a sistemului de evidențiere contabilă a costurilor prevăzut la alin. (5), în condițiile stabilite de ANRC.

(7) De asemenea, furnizorii menționați la alin. (5) vor publica anual, în condițiile stabilite de ANRC, o declarație pe propria răspundere privind respectarea sistemului de evidențiere contabilă a costurilor, prevăzut la alin. (5).

Art. 16. — (1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Regulamentului privind efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, elaborat în temeiul art. 32 din Ordonanța-cadru, ANRC stabilește că pe piața furnizării unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate prevăzut la art. 29 alin. (1) nu există concurență efectivă, va identifica furnizorii cu putere semnificativă pe piață respectivă și va impune acestora obligații privind furnizarea unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate, în condiții de nediscriminare, orientare a tarifelor către costuri și transparență în conformitate cu prevederile alin. (2)—(8).

(2) Acolo unde este cazul, ANRC va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), să aplice condiții similare în situații similare pentru furnizorii care prestează servicii similare și să furnizeze linii închiriate către terți în aceleași condiții și la aceeași

calitate cu cele folosite pentru furnizarea propriilor servicii sau ale filialelor ori ale altor societăți din același grup.

(3) Acolo unde este cazul, ANRC va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), obligația de a implementa un sistem adecvat de evidențiere contabilă a costurilor. Acești furnizori au obligația de a transmite ANRC, la cerere, informații detaliate privind sistemul contabil utilizat.

(4) ANRC va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), obligația de a publica într-o formă ușor accesibilă următoarele informații în legătură cu furnizarea de linii închiriate, stabilind totodată condițiile în care se efectuează publicarea:

a) caracteristicile tehnice, inclusiv caracteristicile fizice și electrice, precum și specificațiile tehnice și de performanță detaliate care se aplică la punctul terminal al rețelei;

b) tarifele practice, incluzând tarifele inițiale de conectare, tarifele de utilizare și alte tarife;

c) condițiile de furnizare.

(5) Informațiile privind condițiile de furnizare a liniilor închiriate se vor referi cel puțin la:

a) procedura de efectuare a comenzilor;

b) termenul obișnuit de livrare, care reprezintă perioada în care 95% din liniile închiriate de același tip au fost puse la dispoziție consumatorilor, calculată de la data efectuării unei comenzi ferme de către utilizator;

c) durata contractului, incluzând durata stabilită în mod obișnuit în contract, precum și durata minimă pe care utilizatorii sunt obligați să o accepte;

d) termenul obișnuit de efectuare a reparațiilor, care reprezintă perioada în care 80% din defecțiunile apărute la liniile închiriate de același tip au fost remediate, calculată de la momentul în care notificarea defecțiunii a fost primită de către departamentul responsabil cu remedierea defecțiunilor. În cazurile în care, pentru același tip de linii închiriate, sunt oferite servicii de reparații de calitate diferite, termenele diferite de efectuare a reparațiilor vor fi publicate;

e) cazurile și procedura de acordare a despăgubirilor sau a sumelor de restituit utilizatorilor.

(6) Termenul obișnuit de livrare, prevăzut la alin. (5) lit. b), se va stabili luându-se în considerare duratele în care liniile închiriate au fost puse la dispoziție consumatorilor, pe parcursul unui interval de timp suficient, apropiat de momentul la care se efectuează această determinare. În stabilirea termenului obișnuit de livrare nu se vor lua în calcul cazurile în care utilizatorii au solicitat livrarea într-un termen mai lung.

(7) Dacă, într-un caz concret, un furnizor identificat ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), consideră că furnizarea unei linii închiriate din setul minim prevăzut la art. 29 alin. (1) la tarifele și în condițiile publicate potrivit alin. (4) și (5) este nerezonabilă, acesta va putea solicita acordul ANRC pentru modificarea tarifelor sau condițiilor.

(8) În cazul în care consideră că performanțele realizate în furnizarea setului minim de linii închiriate nu satisfac necesitățile utilizatorilor, ANRC poate impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), obligația de a atinge anumite obiective de performanță privind condițiile de furnizare prevăzute la alin. (5) și (6).

Art. 17. — Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Regulamentului privind efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, elaborat în temeiul art. 32 din Ordonanța-cadru, ANRC stabilește că pe piața furnizării unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate prevăzut la art. 29 alin. (1) există concurență efectivă, va retrage obligațiile impuse potrivit art. 16 alin. (2)—(8).

Art. 18. — (1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Regulamentului privind efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, elaborat în temeiul art. 32 din Ordonanța-cadru, un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice este desemnat ca având putere semnificativă pe piața furnizării conectării la un punct fix la rețelele publice de telefonie și a utilizării la un punct fix a acestor rețele, ANRC va impune acestuia obligația de a oferi abonaților săi posibilitatea de a utiliza serviciile oricărui furnizor de servicii de telefonie destinate publicului, cu care este interconectat, în următoarele moduri:

a) la fiecare apel, prin formarea unui cod de selectare a furnizorului de servicii care va efectua, fără a afecta conținutul informației, transportul semnalului din rețeaua în care este inițiat către rețeaua de destinație;

b) prin preselecție, cu posibilitatea de a renunța la opțiunea preselecțată la fiecare apel, prin formarea unui cod de selectare a furnizorului de servicii prevăzut la lit. a).

(2) Cererea utilizatorilor ca facilitățile prevăzute la alin. (1) să fie implementate și pe alte rețele sau în alte moduri va fi evaluată de ANRC pe baza unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Regulamentului privind efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, elaborat în temeiul art. 32 din Ordonanța-cadru, iar obligațiile necesare pentru satisfacerea acestei cereri vor fi impuse în conformitate cu prevederile art. 12 din Ordonanța privind accesul.

(3) ANRC asigură, prin impunerea de obligații specifice, că tarifele de acces și interconectare privind furnizarea facilităților prevăzute la alin. (1) sunt orientate către costuri și că eventualele sume plătite de abonați nu sunt prohibitive pentru utilizarea acestor facilități.

CAPITOLUL IV

Drepturile utilizatorilor finali

Art. 19. — (1) Contractele între utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice vor fi încheiate în scris și vor conține următoarele clauze minime, privitoare la:

a) datele de identificare a furnizorului;

b) serviciile furnizate, nivelurile de calitate oferite, precum și termenul în care se realizează conectarea inițială;

c) tipurile de servicii de întreținere și reparații oferite;

d) prețurile și tarifele aferente fiecărui produs sau serviciu contractat, modul de aplicare a acestora, precum și modalitățile prin care pot fi obținute informații actualizate privind tarifele de furnizare a serviciilor de comunicații electronice și a serviciilor de întreținere și reparații;

e) durata contractului, condițiile privind reînnoirea și încetarea contractului, precum și condițiile în care operează suspendarea furnizării serviciului;

f) despăgubirile aplicabile și procedura de acordare a acestora în cazul nerespectării nivelurilor de calitate convenite sau a celorlalte clauze contractuale;

g) metoda de inițiere a procedurii de soluționare a litigiilor.

(2) În cazul în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, acesta este obligat să-i notifice utilizatorului final această intenție cu cel puțin 30 de zile înainte de operarea modificării. Orice abonat are dreptul de a denunța unilateral contractul în cazul în care nu este de acord cu modificările propuse, fără a plăti nici o despăgubire.

(3) În cuprinsul notificării se va prevedea expres dreptul abonatului de a denunța unilateral contractul în condițiile prevăzute la alin. (2).

Art. 20. — (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului au obligația de a pune la dispoziție publicului informații clare, detaliate și actualizate privind prețurile și tarifele aplicabile, precum și celelalte condiții privind posibilitatea de obținere și utilizare a serviciilor de telefonie destinate publicului,

pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor privi:

a) datele de identificare a furnizorului;

b) serviciile de telefonie destinate publicului, pe care le oferă furnizorul;

c) procedura de soluționare a reclamațiilor primite de la utilizatorii finali și procedura de soluționare a litigiilor dintre furnizori și utilizatorii finali;

d) drepturile privind furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, incluzând facilitățile prevăzute la art. 10 alin. (3)–(11).

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi detaliate în ceea ce privește:

a) categoriile de servicii oferite, cu indicarea serviciilor pentru care se plătește tariful inițial de conectare și a celor pentru care se plătește tariful periodic de utilizare;

b) tarifele standard de conectare, utilizare, întreținere și reparații, precum și facilitățile tarifare standard și tarifele impuse potrivit art. 9 alin. (2) sau (3);

c) cazurile și procedura de acordare a despăgubirilor sau a sumelor de restituit utilizatorilor;

d) tipurile de servicii de întreținere și reparații oferite;

e) condițiile contractuale standard, inclusiv durata minimă a contractului, dacă este cazul.

(4) ANRC va stabili modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1)–(3) vor fi puse la dispoziție publicului.

(5) ANRC va oferi, prin intermediul paginii sale de Internet sau prin alte mijloace, informații comparative privind tarifele și condițiile oferite de diferiți furnizori de rețele și servicii de comunicații electronice, în vederea asigurării posibilității utilizatorilor finali de a face evaluări independente.

Art. 21. — (1) ANRC poate impune furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, obligația de a publica informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor oferite. La cererea ANRC aceste informații îi vor fi furnizate înainte de a fi publicate.

(2) ANRC poate stabili parametrii de calitate a serviciilor ce urmează să fie mășurați și orice alte elemente necesare pentru evaluarea calității serviciilor oferite, precum și conținutul, forma și modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi publicate, pentru a se asigura că utilizatorii finali beneficiază de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

Art. 22. — (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea rețelei publice de telefonie la punctele fixe și, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră, disponibilitatea rețelei publice de telefonie la punctele fixe.

(2) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului la puncte fixe sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri de urgență.

(3) ANRC poate să impună furnizorilor de rețele publice de telefonie și furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului măsurile minime pe care aceștia trebuie să le ia în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor care le revin în temeiul alin. (1) și (2).

Art. 23. — (1) Toți abonații serviciilor de telefonie destinate publicului au dreptul de a fi incluși în registrul abonaților prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o

formă convenită cu solicitantul, în condițiile echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

(3) Toți utilizatorii finali conectați la o rețea publică de telefonie au dreptul de acces la serviciile de informații privind abonații, în conformitate cu art. 6 alin. (2), precum și la serviciile de relații cu clienții.

(4) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 676/2001.

Art. 24. — ANRC va lua toate măsurile necesare pentru a asigura informarea adecvată a publicului despre existența și modul de utilizare a numărului unic pentru apeluri de urgență 112 în rețelele publice de telefonie, reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 18/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 398/2002.

Art. 25. — (1) Codul standard de acces internațional este „00”. Apelurile între puncte geografice apropiate, aflate de o parte și de alta a frontierei de stat a României, pot fi efectuate pe baza unor acorduri speciale, furnizorii de servicii de comunicații electronice care oferă servicii pe baza acordurilor respective având obligația de a informa în mod prompt și complet utilizatorii finali despre existența și conținutul acestor acorduri.

(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a transmite la destinație toate apelurile efectuate prin utilizarea codului de acces prevăzut la alin. (1).

Art. 26. — Furnizorii de rețele publice de telefonie și de servicii de telefonie destinate publicului vor asigura, atunci când este tehnologic și economic fezabil, recepționarea apelurilor internaționale către numere nongeografice pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care abonatul care recepționează astfel de apeluri a decis, din motive comerciale, restricționarea apelurilor primite din anumite puncte geografice.

Art. 27. — (1) ANRC poate impune furnizorilor de rețele publice de telefonie obligația de a pune la dispoziție utilizatorilor finali servicii de semnalizare tip multifrecvență bitonală (DTMF) și servicii de identificare a liniei care apelează, acolo unde este tehnic fezabil și economic viabil, în condițiile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 676/2001.

(2) ANRC poate retrage obligațiile impuse potrivit alin. (1), cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, în cazul în care consideră că aceste servicii sunt disponibile la un nivel satisfăcător.

Art. 28. — (1) ANRC va impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului, inclusiv furnizorilor de servicii de telefonie mobilă destinate publicului, obligația de a asigura abonaților lor, la cerere, posibilitatea de a-și păstra numărul de telefon, indiferent de furnizorul serviciului, astfel:

a) la un anumit punct geografic, în cazul numerelor geografice;

b) la orice punct geografic, în cazul numerelor nongeografice.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul transferului numerelor între rețelele de comunicații electronice care sunt utilizate pentru furnizarea la un punct fix de servicii de telefonie și rețelele de telefonie mobilă.

(3) ANRC va impune obligații specifice pentru ca tarifele de interconectare legate de furnizarea serviciului de portabilitate a numerelor să fie orientate către costuri și sumele datorate de abonați pentru acest serviciu să fie accesibile.

(4) ANRC poate impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului obligația de a publica informații detaliate referitoare la tarifele practicate pentru serviciul de portabilitate a numerelor.

(5) ANRC nu va impune la furnizarea cu amănuntul a serviciului de portabilitate a numerelor tarife care să aducă atingere concurenței, precum tarife specifice sau tarife comune.

Art. 29. — (1) ANRC stabilește și actualizează setul minim de linii închiriate a căror furnizare este necesară în scopul satisfacerii necesităților utilizatorilor, inclusiv caracteristicile tehnice ale tipurilor de linii închiriate care fac parte din acest set.

(2) În cazul în care apreciază că necesitățile utilizatorilor nu sunt acoperite la un nivel satisfăcător, ANRC poate impune unor furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice care au capacitatea necesară obligația de a furniza o parte sau întreg setul de linii închiriate prevăzut la alin. (1), stabilind totodată și condițiile în care liniile închiriate vor fi puse la dispoziție utilizatorilor.

Art. 30. — Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 130/2000 privind regimul juridic al contractelor la distanță, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte acte normative cu incidență în domeniu se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL V

Regimul sancționator

Art. 31. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

1. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 5;
2. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 6;
3. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1);
4. neasigurarea posibilității de inițiere a apelurilor de urgență, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (3);
5. neimplementarea măsurilor specifice prevăzute la art. 8;
6. neaplicarea tarifelor comune, nerespectarea plafoanelor tarifare sau a formulelor de control al creșterii tarifelor stabilite în condițiile art. 9 alin. (2);
7. neoferirea de opțiuni tarifare sau de pachete tarifare speciale, în condițiile art. 9 alin. (3);
8. nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4);
9. nemodificarea sau nerenunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, în condițiile art. 9 alin. (5);
10. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1);
11. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (3);
12. emiterea gratuită de facturi detaliate care nu conțin toate informațiile stabilite în condițiile art. 10 alin. (4) sau perceperea unui tarif pentru emiterea facturilor detaliate care conțin numai informațiile stabilite în condițiile art. 10 alin. (4);
13. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (5);
14. neoferirea către consumatori a posibilității de a plăti în avans tariful de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului, în condițiile art. 10 alin. (6);
15. neoferirea către consumatori a posibilității de a plăti eșalonat tariful de conectare la rețeaua publică de telefonie, în condițiile art. 10 alin. (7);
16. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (8) și (9);
17. neincluderea în contractele încheiate cu utilizatorii finali a facilităților aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice, în condițiile art. 10 alin. (10);
18. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (11);
19. încălcarea de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a obligației prevăzute la art. 10 alin. (12);
20. încălcarea obligațiilor de a transmite ANRC și de a publica informațiile prevăzute la art. 11 alin. (3), în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (4);
21. neîndeplinirea obiectivelor de performanță prevăzute la art. 11 alin. (5);
22. refuzul de a se supune auditului privind realizarea obiectivelor de performanță în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (6);

23. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (2), (3) sau (5);

24. refuzul de a se supune auditului prevăzut la art. 15 alin. (6);

25. nepublicarea declarației pe propria răspundere în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (7);

26. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (1)—(6) sau (8);

27. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) sau (3);

28. nerespectarea prevederilor art. 19;

29. încălcarea obligației de a pune la dispoziție publicului informațiile prevăzute la art. 20 alin. (1)—(3), în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (4);

30. nepublicarea, în condițiile art. 21, a informațiilor privind calitatea serviciilor oferite;

31. neadoptarea măsurilor prevăzute la art. 22;

32. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (1);

33. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (2);

34. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (3);

35. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 25 alin. (1);

36. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 25 alin. (2);

37. nerespectarea prevederilor art. 26;

38. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1);

39. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 28 alin. (1);

40. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 28 alin. (3);

41. încălcarea obligației prevăzute la art. 28 alin. (4);

42. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 29 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 3.500.000 lei la 35.000.000 lei, faptele prevăzute la pct. 32, 33, 35 și 38;

b) cu amendă de la 35.000.000 lei la 350.000.000 lei, faptele prevăzute la pct. 13, 30, 31, 34, 36, 37 și 39—42;

c) prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu amendă de la 350.000.000 lei la 3.500.000.000 lei, faptele prevăzute la pct. 1—5, 8, 10—12, 14—16, 18—20, 22, 24, 25, 28 și 29;

d) prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu amendă de la 3.500.000.000 lei la 35.000.000.000 lei, faptele prevăzute la pct. 6, 7, 9, 17, 21, 23, 26 și 27.

Art. 32. — (1) Contribuțiile datorate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal constituie creanțe bugetare, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, cu modificările ulterioare, aplicându-li-se în mod corespunzător prevederile acesteia.

(2) Dacă în termen de 90 de zile de la data scadenței furnizorul nu achită contribuția și accesoriile acesteia, ANRC îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale.

Art. 33. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 31 alin. (1) se realizează de către agenții constatori ai ANRC împuterniciți în acest scop.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. a) se aplică de către agenții constatori ai ANRC împuterniciți în acest scop.

(3) Sancțiunile prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. b), c) și d) se aplică potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(4) Sancțiunile prevăzute la art. 32 alin. (2) se aplică de către președintele ANRC.

(5) În măsura în care prin prezenta lege nu se prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art. 31 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28.

Art. 34. — Regimul sancționator instituit prin prezentul capitol se completează în mod corespunzător cu prevederile art. 59 din Ordonanța-cadru.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — (1) ANRC va lua în considerare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, punctele de vedere ale utilizatorilor finali, inclusiv persoanele cu handicap, ale asociațiilor acestora, ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ale producătorilor și ale furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice în legătură cu probleme privind drepturile utilizatorilor finali referitoare la serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în special atunci când aceste probleme au un impact semnificativ pe piață.

(2) Părțile interesate pot dezvolta, cu sprijinul ANRC, mecanisme care pot implica consumatori, grupuri de utilizatori și furnizori de servicii, pentru a îmbunătăți calitatea generală a serviciilor prin elaborarea de coduri de conduită și standarde de operare, precum și prin monitorizarea aplicării acestora.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 4 iulie 2003.
Nr. 304.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 2 iulie 2003.
Nr. 437.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 239**

din 5 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, excepție ridicată de Elisei Constantin în Dosarul nr. 1.000/2003 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că statutul magistraților consultanți diferă în mod esențial de cel al celorlalte categorii de magistrați, ceea ce impune instituirea de către legiuitor a unui tratament juridic diferit, care nu contravine art. 16 din Constituție sau reglementărilor internaționale. În considerația deosebirilor privitoare la condițiile de numire, durată și încetare a funcției și la atribuțiile acestora, legiuitorul a înțeles să creeze o categorie aparte de magistrați, cu atribuții substanțial diferite față de cele ale judecătorilor, procurorilor și magistraților-asistenți, atribuții cărora le corespund, în mod firesc, drepturi cu conținut diferit, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare, în sensul Constituției sau al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.000/2003, **Tribunalul Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002**, excepție ridicată de Elisei Constantin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1) din Constituție, cu raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Consideră că textul de lege criticat, care acordă magistraților consultanți doar o parte din drepturile salariale și de altă natură prevăzute pentru ceilalți magistrați, instituie o discriminare între cele două categorii de magistrați.

Tribunalul Mureș apreciază că excepția ridicată este întemeiată, iar dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 „sunt neconstituționale în măsura în care exclud pe magistrații consultanți de la aplicarea în mod corespunzător a tuturor drepturilor stabilite pentru magistrați“. Instanța consideră că „vocația magistraților consultanți de a exercita drepturile aferente statutului de magistrat nu poate fi diferită de cea a tuturor celorlalți magistrați“. În acest sens invocă și Decizia nr. 88/1999, precum și Decizia nr. 89/1999 ale Curții Constituționale, prin care s-a statuat inadmisibilitatea discriminării între magistrați.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată. Arată în acest sens că „acordarea, prin lege, a anumitor drepturi se face în considerarea unei multitudini de aspecte, de natură economică, socială, profesională etc.“. În cazul magistraților consultanți, recunoașterea sau acordarea doar a unora dintre drepturile stabilite magistraților trebuie raportată la statutul lor, care este diferit, magistrații consultanți nefăcând parte din corpul magistraților. Astfel, stabilirea drepturilor de care beneficiază ține de opțiunea legiuitorului. Potrivit doctrinei și jurisprudenței constituționale, principiul egalității nu pretinde uniformitate, ci permite soluții legislative diferențiate pentru situații diferite.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 sunt constituționale, deoarece, „așa cum s-a arătat în Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, principiul egalității în fața legii, instituit de art. 16 din Constituția României, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci presupune soluții diferite pentru situații diferite“. Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, în art. 17 și art. 69¹–69⁵, reglementează un rol și un statut aparte pentru magistrații consultanți, diferit de cel al magistraților, atât în privința atribuțiilor și competențelor lor, cât și în ce privește condițiile și modalitățile de numire sau de eliberare a lor din funcție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 18 decembrie 2002, dispoziții potrivit cărora *„Magistrații consultanți beneficiază de drepturile prevăzute la art. 5, 21, art. 25 alin. (1), art. 27, 28 și 30“*.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 20 alin. (1): *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.“*

cu raportare la reglementările cuprinse în:

— Art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, conform căreia *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație“*;

— Art. 26 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 20 noiembrie 1974, care prevăd că *„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate și conținutul dispozițiilor legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale și la reglementările internaționale invocate, Curtea reține următoarele:

Art. 42 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, prevede că *„Au calitatea de magistrat și fac parte din corpul magistraților judecătorești de la toate instanțele judecătorești, procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă acestea, precum și magistrații-asistenți ai Curții Supreme de Justiție“*. De asemenea, potrivit art. 2 alin. (8) din Legea nr. 124/2000 privind structura personalului Curții Constituționale, magistrații-asistenți de la această instituție *„fac parte din Corpul magistraților, în sensul prevăzut prin titlul IV din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare“*.

Pe de altă parte, legislația actuală recunoaște o parte dintre drepturile acordate magistraților anumitor categorii de persoane care sunt asimilate cu aceștia. Spre exemplu, potrivit art. 43 alin. 2 din Legea nr. 92/1992, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 559 din 17 noiembrie 1999, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției și Institutul Național al Magistraturii este asimilat magistraților. De asemenea, fac parte din categoria persoanelor asimilate, în unele privințe, cu magistrații și cărora li se recunosc, în consecință, anumite drepturi ale acestora și consilierii juridici din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, personalul de specialitate juridică din

Centrul de Pregătire și Perfecționare a Grefierilor și a Celuilalt Personal Auxiliar de Specialitate, specialiștii de înaltă calificare din cadrul Parchetului Național Anticorupție, precum și personalul de specialitate al Institutului Național de Criminologie.

Un statut similar cu cel al judecătorilor ce compun instanțele judecătorești au și magistrații Curții de Conturi. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că magistrații Curții de Conturi, care exercită activitatea jurisdicțională a acesteia, nu sunt judecători în sensul constituțional al termenului, activitatea lor fiind una administrativ-jurisdicțională, iar nu o activitate de judecată (a se vedea deciziile nr.: 64/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 iulie 1994, și 147/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iulie 2002).

În considerarea condițiilor specifice de numire, funcționare și eliberare din funcție și, mai ales, a atribuțiilor profund diferite pe care le au toate aceste categorii de persoane, legiuitorul a stabilit drepturi diferite de care beneficiază acestea, drepturi care sunt indisolubil legate de rolul, răspunderea, complexitatea și de privațiunile inerente fiecărei funcții în parte, fără ca prin aceasta să se aducă vreo atingere principiului egalității persoanelor în fața legii și a autorităților publice, garantat de art. 16 din Constituție și de reglementările internaționale.

În ceea ce privește funcția de magistrat consultant, aceasta a fost creată în urma modificării și completării Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002. Prin această reglementare conceptul de asistent judiciar a fost înlocuit cu cel de magistrat consultant, atribuindu-se denumirea de magistrat acestei funcții în considerarea faptului că titularul său face parte din corpul de judecată care soluționează, în primă instanță, conflictele de muncă. Alăturând cuvântului magistrat atributul de „consultant“, legiuitorul a evidențiat de la început statutul diferit al acestei categorii față de ceilalți magistrați.

Astfel condițiile de numire a magistraților consultanți sunt diferite de condițiile generale de acces în magistratură. Art. 69¹ alin. 1 din Legea nr. 92/1992, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, prevede că *„Magistrații consultanți sunt numiți pe o perioadă de 4 ani de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, dintre persoanele care au studii juridice superioare, o vechime în specialitate de cel puțin 2 ani și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 46 alin. 1 lit. a)–e) și alin. 2“*. Potrivit art. 1 din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 7 iulie 1997, modificat prin Legea nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 21 martie 2003, *„Consiliul Economic și Social este instituție publică de interes național, tripartită, autonomă, constituită în scopul realizării dialogului social la nivel național dintre patronat, sindicate și Guvern și a climatului de stabilitate și pace socială“*, reprezentând, așadar, un segment bine determinat al vieții politice și sociale, iar nu interesele generale ale societății.

Eliberarea din funcție a magistraților consultanți este, de asemenea, supusă unor condiții diferite față de cele care se aplică celorlalte categorii de magistrați. Art. 69⁵ alin. 1 din Legea nr. 92/1992, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, prevede că *„Magistrații consultanți pot fi eliberați din funcție de ministrul justiției, în condițiile art. 92, care se aplică în mod corespunzător. De asemenea, ei pot fi eliberați din funcție ca urmare a reducerii numărului de*

posturi de magistrați consultanți, în raport cu volumul de activitate“, în vreme ce alte categorii de magistrați se bucură de inamovibilitate.

În cazul aplicării sancțiunilor disciplinare magistrații consultanți beneficiază de calea de atac a contestației împotriva acestor sancțiuni, îndreptată la secția de contencios administrativ a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat [art. 69³ alin. 2 din Legea nr. 92/1992], în mod similar cu funcționarii publici (art. 74 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999). Spre deosebire de aceste două categorii, magistraților enumerați la art. 42 din Legea nr. 92/1992, republicată, li se aplică, în materie disciplinară, prevederile art. 124–129 din Legea nr. 92/1992, republicată.

În plus, art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 stabilește caracterul temporar al dispozițiilor privitoare la magistrații consultanți, prevăzând că *„Magistrații consultanți vor funcționa potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență până la instituirea tribunalelor muncii, în condițiile legii”*.

De asemenea, potrivit art. 69² alin. 4 din Legea nr. 92/1992 și ca o măsură de protecție instituită în favoarea magistraților consultanți, caracterul temporar al acestei funcții este însoțit de suspendarea contractelor de muncă sau, după caz, a raporturilor de muncă și de rezervarea posturilor ocupate anterior numirii ca magistrat consultant, pe perioada în care persoanele vizate își desfășoară activitatea în această calitate. Cu totul alta este situația celorlalte categorii de magistrați (judecători, procurori sau magistrați-asistenți), pentru care art. 111 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, prevede că *„Funcția de magistrat este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior”*. Prin urmare, magistraților consultanți li se oferă beneficiul legal al rezervării postului ocupat anterior, prin suspendarea contractului de muncă, spre deosebire de magistrații enumerați la art. 42 din Legea nr. 92/1992, republicată, cărora le este interzis cumulul funcției de magistrat cu alte funcții publice sau private, tocmai pentru a avea garanția imparțialității și independenței acestora în raport cu alte instituții, organe sau persoane.

Așadar, dincolo de denumirea comună de „magistrat”, magistrații consultanți se află într-o situație esențial diferită

față de alte categorii de magistrați, chiar și față de persoanele asimilate acestora, deoarece condițiile de numire și de încetare a funcției, durata acestora și procedura sancționării disciplinare a magistraților consultanți diferă în mod esențial de cele aplicabile celorlalte categorii de magistrați, iar atribuțiile specifice acestei funcții nu sunt exercitate cu caracter de permanență, ci doar în cazurile când se judecă, în primă instanță, conflicte de muncă.

Curtea constată că situația diferită în care se află magistrații consultanți justifică, atât în sensul prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, cât și în sensul reglementărilor internaționale, instituirea unui tratament juridic diferențiat, drepturile care li se acordă ținând de opțiunea legiuitorului, fără obligativitatea recunoașterii tuturor drepturilor stabilite pentru magistrați.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției că art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 încalcă art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, în conformitate cu jurisprudența europeană, acest articol nu are o existență independentă și nu se poate, așadar, reține încălcarea sa decât dacă aceasta intervine în legătură cu un drept sau cu o libertate consacrate de textul Convenției (a se vedea cauza Curții europene a drepturilor omului *Syndicat national de la police belge contra Belgiei, 1975*). Având în vedere faptul că autorul excepției nu a indicat care anume drept garantat de Convenție consideră că este încălcat prin art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, Curtea constată că este nemotivată critica privind încălcarea principiului nediscriminării prevăzut în această reglementare internațională.

Cu privire la problema cazării magistraților consultanți care au domiciliul în altă localitate decât cea în care se află sediul instanței, pe care autorul excepției o ridică în speță, Curtea reține că aceasta este rezolvată în art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, potrivit căruia *„În cazul în care magistrații consultanți sunt numiți sau funcționează ori sunt delegați la instanțe care au sediul în alte localități decât cele în care își au domiciliul, aceștia beneficiază de cheltuieli de transport, diurnă și cazare, potrivit dispozițiilor legale aplicabile personalului din unitățile bugetare”*, iar competența de soluționare a unei cereri întemeiate pe acest text legal revine în exclusivitate instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, excepție ridicată de Elisei Constantin în Dosarul nr. 1.000/2003 al Tribunalului Mureș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea organismelor pentru evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 și de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.337/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,

în temeiul prevederilor art. 34 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind recunoașterea organismelor pentru evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 și de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, prezentate în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Dan Nica

București, 30 iunie 2003.
Nr. 209.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind recunoașterea organismelor pentru evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 și de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003

SECȚIUNEA I

Generalități

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice stabilesc procedura de evaluare și recunoaștere a organismelor care realizează evaluarea conformității în domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, respectiv în domeniul compatibilității electromagnetice, cu cerințele esențiale aplicabile, prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora, respectiv de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice.

(2) Organizațiile prevăzute la art. 1 fac parte dintre organismele care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate de Legea nr. 608/2001

privind evaluarea conformității produselor și sunt supuse, în principiu, prevederilor privind regulile de procedură pentru desemnarea națională a acestora, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor.

(3) În domeniile reglementate privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații, respectiv compatibilitatea electromagnetică, sunt aplicabile procedurile de evaluare a conformității, prevăzute la art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, respectiv la art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, ceea ce implică și un mod specific de evaluare a competenței organismelor, în vederea recunoașterii.

SECȚIUNEA a II-a

Termeni și definiții

Art. 2. — Termenii de specialitate, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se definesc după cum urmează:

a) *autoritate competentă* — organ al administrației publice centrale responsabil cu reglementarea unui domeniu. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației este autoritatea competentă pentru domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații și pentru domeniul compatibilității electromagnetice;

b) *cerința esențială* — cerință care are în vedere protecția sănătății și securității utilizatorilor, protecția proprietății și a mediului, astfel cum este prevăzut în legislația în vigoare;

c) *domeniu reglementat* — ansamblul activităților economice și al produselor asociate acestora, pentru care autoritatea competentă emite reglementări tehnice specifice privind condițiile de introducere pe piață și de punere în funcțiune. Domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, precum și domeniul compatibilității electromagnetice sunt domenii reglementate;

d) *recunoaștere* — procedura prin care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației confirmă că un organism de certificare satisface condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 pentru a aplica procedurile adecvate de evaluare a conformității;

e) *evaluare a conformității* — activitatea al cărei obiect este determinarea faptului că sunt îndeplinite cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003;

f) *inspecție* — evaluare a conformității prin observare și raționament, însoțită, după caz, de măsurare, încercare sau comparare;

g) *încercare* — operațiune tehnică ce constă în determinarea uneia sau mai multor caracteristici ale unui produs, în concordanță cu o procedură specificată;

h) *organism de certificare* — organism independent față de clientul său și față de alte părți interesate, care aplică regulile unui sistem de certificare în scopul evaluării, certificării și supravegherii conformității;

i) *organism de certificare recunoscut* — organism de certificare, persoană juridică cu sediul în România, care a fost recunoscut de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației să efectueze evaluarea conformității în domeniul reglementat al echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, precum și în domeniul reglementat al compatibilității electromagnetice.

SECȚIUNEA a III-a

Criterii pentru evaluarea organismelor în vederea recunoașterii

Art. 3. — În vederea recunoașterii, organismele solicitante trebuie să îndeplinească criteriile minime prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, anexa nr. 1, respectiv în Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, anexa nr. VI.

SECȚIUNEA a IV-a

Recunoașterea organismului solicitant

Art. 4. — Recunoașterea competenței organismului solicitant pentru evaluarea conformității echipamentelor cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, respectiv la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, se face de către

Comisia de evaluare, al cărei regulament de organizare și funcționare este prezentat în anexa A.

Art. 5. — Pentru recunoașterea competenței organismului solicitant se parcurg următoarele etape:

a) Organismul solicită recunoașterea la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Direcția generală pentru comunicații. Cererea de recunoaștere trebuie să fie însoțită de documentele prevăzute în secțiunea a V-a.

b) În vederea luării hotărârii de recunoaștere, Comisia de evaluare poate decide o inspecție a organismului solicitant. Rezultatele inspecției sunt consemnate într-un raport de inspecție semnat și de reprezentantul organismului solicitant.

c) În termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de evaluare, după analizarea documentelor prevăzute în secțiunea a V-a (depusă de solicitant) și a raportului de inspecție, pe baza hotărârii Comisiei de evaluare, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații, va elibera Certificatul de recunoaștere, prin care organismul care a solicitat evaluarea și care a îndeplinit criteriile minime prevăzute în secțiunea a III-a este recunoscut ca având competența tehnică și capacitatea să îndeplinească sarcinile din cadrul procedurilor de evaluare a conformității cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, respectiv în Hotărârea Guvernului nr. 88/2003.

Modelul Certificatului de recunoaștere este prezentat în anexa C.

d) În situația în care organismul solicitant nu îndeplinește criteriile minime prevăzute în secțiunea a III-a, pe baza hotărârii Comisiei de evaluare, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații, va comunica solicitantului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de evaluare, respingerea motivată a cererii.

e) Organismul se consideră recunoscut de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind aprobarea listei organismelor recunoscute pentru evaluarea conformității echipamentelor cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, respectiv la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003.

Lista organismelor recunoscute va fi reactualizată ori de câte ori va fi necesar.

f) Ordinul ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind aprobarea listei organismelor recunoscute pentru evaluarea conformității echipamentelor cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, respectiv la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, conține pentru fiecare organism recunoscut informații privind denumirea completă, sediul, produsele sau grupele de produse care pot fi supuse evaluării conformității, precum și sarcinile specifice pentru care a fost recunoscut.

g) Pe perioada de valabilitate a Certificatului de recunoaștere, Direcția generală pentru comunicații, prin Comisia de evaluare, poate efectua audituri de supraveghere, privind respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării certificatului.

În situația în care se constată că un organism nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a fost recunoscut, Comisia de evaluare va consemna neconformitățile și va stabili termenele de eliminare a acestora sau, după caz, va propune retragerea recunoașterii, pentru o perioadă determinată de timp, până la eliminarea neconformităților.

*SECȚIUNEA a V-a***Documentele ce trebuie prezentate de organismul solicitant pentru evaluarea competenței sale în vederea recunoașterii**

Art. 6. — Pentru evaluarea competenței organismului solicitant, în vederea recunoașterii, acesta trebuie să depună la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației următoarele documente:

a) cerere pentru evaluarea competenței sale privind evaluarea conformității echipamentelor cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 497/2003, respectiv la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, în vederea recunoașterii. La formularea cererii se va avea în vedere modelul din anexa B;

b) copie de pe documentele de înființare (certificat de înregistrare în registrul comerțului, codul unic de înregistrare, statut, hotărâre a Guvernului — după caz);

c) o prezentare a activității, din care să rezulte experiența în domeniul compatibilității electromagnetice sau în domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații;

d) lista personalului angajat în activitățile din domeniul compatibilității electromagnetice sau al echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații (atribuțiile și responsabilitățile rezultate din fișa postului; competența și experiența profesională rezultate din curriculum vitae);

e) o declarație a conducerii, din care rezultă că sunt însușite și documentate procedurile de evaluare a conformității pentru care se solicită desemnarea, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau în Hotărârea Guvernului nr. 88/2003;

f) o declarație a conducerii, prin care aceasta se angajează că personalul responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor din domeniul compatibilității electromagnetice sau al echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații păstrează confidențialitatea și secretul profesional cu privire la toate informațiile obținute;

g) un document care demonstrează independența conducerii și a personalului tehnic față de toate grupurile ori persoanele direct sau indirect interesate de echipamentele în cauză.

Acest document trebuie să precizeze că aceștia nu sunt proiectanți, producători, furnizori sau instalatori de echipamente pentru care solicită recunoașterea, operatori de rețele sau furnizori de servicii de comunicații și nici mandatarii ai unuia dintre aceștia, nu participă direct la proiectarea, comercializarea și întreținerea echipamentelor și nici nu reprezintă părțile angajate în aceste activități;

h) copie de pe asigurarea de răspundere civilă, în cazul în care răspunderea nu revine statului prin lege;

i) lista laboratoarelor de încercări cu care colaborează în scopul realizării activității sale din domeniul compatibilității electromagnetice sau din domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații.

Art. 7. — În cazul în care este necesar pentru luarea deciziei privind desemnarea, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate întreprinde orice alte măsuri.

*SECȚIUNEA a VI-a***Obligațiile organismelor recunoscute de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației**

Art. 8. — Organismele recunoscute de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației au următoarele obligații:

a) să informeze Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații, cu privire la orice modificare față de documentele care au stat la baza recunoașterii;

b) să pună la dispoziție Comisiei de evaluare, la solicitarea acesteia, toate informațiile și datele privind respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării Certificatului de recunoaștere;

c) să informeze, ori de câte ori este nevoie, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații și, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor cu privire la produsele depistate neconforme, ca urmare a activităților de evaluare a conformității pentru care a fost recunoscut;

d) să prezinte, la cererea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații, copii de pe certificatele de conformitate, precum și de pe reclamațiile înregistrate împotriva deciziilor organismului recunoscut, inclusiv informații privind modul de rezolvare a acestora;

e) să transmită Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția generală pentru comunicații, o copie de pe raportul de audit, în cel mult 10 zile de la efectuarea auditului de supraveghere.

*SECȚIUNEA a VII-a***Dispoziții finale**

Art. 9. — Prezentele norme metodologice se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Anexele A, B și C fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA A
la normele metodologice

REGULAMENTUL**de organizare și funcționare a Comisiei de evaluare****CAPITOLUL I****Atribuții**

1. Comisia de evaluare a organismelor solicitante, în vederea recunoașterii competenței acestora pentru evaluarea conformității echipamentelor cu cerințele esențiale aplicabile prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului

nr. 497/2003, respectiv la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, este numită prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și activează pe lângă Direcția generală pentru comunicații.

2. Comisia de evaluare se compune din președinte, secretar și 3 membri.

3. Comisia de evaluare analizează cererea de evaluare și documentele însoțitoare prezentate de organismul solicitant în conformitate cu prevederile secțiunii a V-a.

4. Comisia de evaluare poate decide, după caz, inspecția organismului solicitant, președintele Comisiei de evaluare desemnând în acest scop pe unul dintre membrii comisiei. În cadrul inspecției se examinează îndeplinirea criteriilor prevăzute în secțiunea a III-a și se întocmește un raport de inspecție.

CAPITOLUL II

Modul de funcționare

1. Concluziile Comisiei de evaluare și hotărârea privind acordarea organismului solicitant a Certificatului de recunoaștere sau de respingere a acestuia, hotărâre luată cu majoritatea simplă a celor prezenți, se consemnează într-un proces-verbal.

2. Comisia de evaluare poate lua hotărâri valabile în prezența a cel puțin 4 membri. Pe baza examinării documentelor prezentate și a raportului de inspecție, Comisia de evaluare stabilește dacă sunt întrunite criteriile minime prevăzute în secțiunea a III-a pentru acordarea Certificatului de recunoaștere.

3. Dezbaterile și hotărârile Comisiei de evaluare se consemnează într-un registru de procese-verbale, fiecare

proces-verbal fiind contrasemnat de membrii acesteia participanți la ședință. Registrul de procese-verbale este păstrat de secretarul Comisiei de evaluare.

4. Secretarul Comisiei de evaluare asigură legătura cu Direcția generală pentru comunicații, cu membrii Comisiei de evaluare și, din dispoziția președintelui, convoacă reuniunea Comisiei de evaluare.

5. Secretarul Comisiei de evaluare primește și arhivează toate documentele aferente unei cereri de recunoaștere.

6. Secretarul Comisiei de evaluare înaintează Direcției generale pentru comunicații propunerile de eliberare a Certificatului de recunoaștere privind organismul recunoscut, respectiv de retragere a recunoașterii, în baza hotărârilor luate.

7. Președintele Comisiei de evaluare semnează documentele emise de Comisia de evaluare.

CAPITOLUL III

Alte dispoziții

Contestațiile privind respingerea unei hotărâri de recunoaștere, respectiv de retragere a recunoașterii, se analizează numai în prezența tuturor membrilor Comisiei de evaluare.

ANEXA B

la normele metodologice

MODEL

Denumirea solicitantului — Antet

.....

Către:

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI
DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU COMUNICAȚII

CERERE DE EVALUARE

în vederea recunoașterii

Solicitantul (denumirea completă)....., adresa completă,
telefon, fax, numărul de înregistrare în registrul comerțului,
cod unic de înregistrare, reprezentat prin,
(numele și prenumele, funcția)

potrivit prevederilor aplicabile din:

— Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice; sau

— Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora,
.....¹⁾
solicită:

— să fie recunoscut pentru a efectua evaluarea conformității cu cerințele esențiale a următoarelor echipamente:,
.....²⁾

Anexăm la prezenta cerere documentele prevăzute în secțiunea a V-a din normele metodologice.

Reprezentantul solicitantului,

.....

(funcția, numele, semnătura)

¹⁾ Se completează corespunzător competențelor pentru care se solicită recunoașterea, în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003.

²⁾ Se completează corespunzător claselor de echipamente prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, pentru care se solicită recunoașterea.

M O D E L

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI
DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU COMUNICAȚII

CERTIFICAT DE RECUNOAȘTERE

Nr. din

Comisia de evaluare, ca urmare a Cererii de evaluare nr. din a (denumirea solicitantului, adresa, nr. de înregistrare în registrul comerțului, cod unic de înregistrare, telefon, fax, e-mail).....,

— în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice:¹⁾;

— în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora:¹⁾;

— în conformitate cu Ordinul ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației nr. din

— în conformitate cu hotărârea Comisiei de evaluare consemnată în Procesul-verbal nr. din

recunoaște competența și capacitatea (denumirea solicitantului):

• pentru a efectua evaluarea conformității cu cerințele esențiale a următoarelor echipamente:²⁾

Prezentul certificat de recunoaștere operează și este valabil 2 ani din momentul aprobării listei organismelor recunoscute, printr-un ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, ce va intra în vigoare pe data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Director general,

.....

(semnătura)

¹⁾ Se completează corespunzător competențelor pentru care se propune recunoașterea, în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003.

²⁾ Se completează corespunzător claselor de echipamente prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 497/2003 sau de Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, pentru care se recunosc competența și capacitatea.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
